

ת"פ 24208/12/18 - מדינת ישראל נגד פלוני, אלמוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בחיפה

ת"פ 24208-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני ואח'

מאשימה	בפני כב' השופטת היאם קרוואני, שופטת בכירה
נגד	מדינת ישראל
נאשמים	1. פלוני
	2. אלמוני

****העתק מותר לפרסום****

גזר דין לנאשם 2

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אביבית קבדה

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד חמודי מסרי

הנאשם 2 - בליווי אימו

ק. המבחן - רנא גנאים

1. א. כתב האישום:

בין הקטין אאאא יליד 2002 (להלן: "המתלונן"), לבין הנאשמים ישנה היכרות מוקדמת.

במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך חודש ספט' 2017, או בסמוך לכך, שלח המתלונן הודעת טקסט לאחותו של נאשם 2 (להלן: "ההודעה").

עמוד 1

מידע אודות ההודעה ותוכנה הגיעו לידיעתו של נאשם 1, אשר סיפר על כך לנאשם 2 בתאריך 12/12/2017, או בסמוך לכך.

על רקע הדברים האמורים לעיל, ביום 14/12/2017 בסביבות 18:45, התקשר הנאשם 1 אל המתלון, וביקש ממנו להיפגש עמו בסמוך לביתו של המתלון.

המתלון יצא מביתו, ונאשם 1 הלך עמו לקרבת בית הקברות המוסלמי, שם המתין נאשם

2 בהגיעם למקום, נאשם 1 נעמד מאחורי המתלון, ונאשם 2 שוחח עם המתלון על תוכן ההודעה כשלפתע הוציא את ידיו מכיסיו ותקף את המתלון, בכך שהכה באגרוף ובאבן שאחז בידו את עינו השמאלית וראשו.

המתלון במטרה להגן על עצמו הניף את אגרופיו לכיוונו של הנאשם 2.

נאשם 1 שעמד מאחורי המתלון, אחז את ידיו של המתלון מאחורי גבו, ונאשם 2 המשיך לתקוף את המתלון, בכך שהכה אותו בפניו באגרופים ובאבן שאחז בידו.

המתלון השתחרר מאחיזתו של נאשם 1, אולם נאשם 2 המשיך להכותו עד שלבסוף המתלון הצליח לברוח מהמקום ובהמשך הערב פונה לבית חולים רמב"ם.

כתוצאה מהמעשים של הנאשמים נגרמה למתלון פגיעה בלתי הפיכה במרכז הראיה ובפוביאה, טראומה קשה לעין שמאל, פגיעה ברשתית, שברים בארובת העין, היפמה טוטאלית, נזירופתיה אופטית טראומטית, קרעים בכרואיד וחור פוביאל טראומטי.

במעשים המתוארים לעיל, הנאשמים חבלו במתלון חבלה חמורה שלא כדין כשהם חוברים יחד לביצוע המעשה ונושאים נשק קר.

לאור האמור, הואשם הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא - עבירה לפי סעיף 333 + 335 (א) (1) + 335 (א) (2) + 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. המאשימה בטיעוניה לעונש:

הפנתה לתסקיר הקורבן ולהשלכות העבירה על הקורבן. ביקשה להפנות לחומרת העבירה ותוצאותיה ובכך שהקורבן איבד חלק משמעותי מחושי וזי המעשה לא היה ספונטאני וכי חלקו של נאשם זה הינו משמעותי ומרכזי בתקיפה.

המאשימה הפנתה לפסיקה לעניין העונש שיש להשית על הנאשם. ביקשה לא לקבל את המלצת שירות המבחן וכן להרשיע את הנאשם בדיון.

המאשימה ציינה כי לאור חומרת העבירה ותוצאותיה אין הלימה להמלצת שירות המבחן.

המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם ולהשית עליו עונש מאסר בפועל, גם אם לא לתקופה ארוכה, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי לקורבן.

3. ההגנה בטיעונים לעונש:

ביקשה להדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לוקח אחריות על מעשיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן מאז האירוע ועד היום. ללא עבר ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים. הנאשם ובני משפחתו ביקשו סולחה ולפצות את הקורבן אך סורבו.

הסניגור הפנה לפסיקה בעניין קטינים מב/4 ומב/5, שם הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ביקש לתת משקל לנסיבות האינדיוידואליות של הנאשם ולסיכויי השיקום.

4. תסקיר קורבן מיום xxxxx:

נער מחונן עם ציונים מאוד גבוהים.

השתתף בתוכניות של מחוננים, כמו "מעלה" ו-"אתגר", תוכנית המאפשרת לתלמידים בעלי יכולות גבוהות להתחיל את לימודיהם האקדמיים לפני סיום שלב התיכון.

אוהב מוסיקה, למד לנגן על פסנתר, ספורטיבי, השתתף בתחרויות עולמיות בשחייה ובחתימה, ברכיבה על אופניים ואהב לעסוק בפעילות אתגרית.

השלכות הפגיעה בקורבן, כעולה מתסקיר הקורבן: איבד את הראיה בעינו השמאלית, בעקבות הפגיעה הוכר כנכה מטעם המוסד לביטוח לאומי.

פציעתו גרמה לפגיעה נפשית קשה, שבשה את כל ההתנהלות השגרתית בחייו ופגעה באופן עמוק בכל המישורים, רגשית, חברתית ותפקודית.

בתחום הלימוד ובעקבות הפגיעה, האשפוז והטיפולים התכופים, הקורבן נעדר מבית הספר לתקופה ארוכה. לא ניגש למבחנים ולמבחני הבגרות, ואף לא המשיך בתהליך הקבלה לתוכניות המחווננים דרך האוניברסיטה.

לדבריו: "גם כאשר ניסיתי לחזור לכושר בלימודים כפי שהייתי רגיל, לא הצלחתי. היו לי בעיות ריכוז, כאבי ראש וסחרחורות, לא מצליח לקרוא יותר מחצי שעה".

התרשמות עורכות התסקיר: כי "הפגיעה ב xxxxx השפיעה באופן קריטי על התפתחות האישיות שלו".

התסקיר מתאר את פגיעותיו של הקורבן, הן במישור הפיזי והן במישור הנפשי ובקשר עם הסביבה ובעיקר עם בני משפחתו.

התסקיר מתאר את השלכות הפגיעה על הקורבן ועל בני משפחתו, בין היתר גם מעצם ההחלטה לפעול בניגוד למוסכמות בכך שבחרו להתלונן במשטרה ולא הסכימו לפיוס בדרך של "סולחה".

הקורבן נפגע ע"י הנאשם המוכר לו "פגיעת אלימות קשה, שגרמה לו נזק בלתי הפיך ועיוורון מוחלט בעין שמאל. כפי שראייתו של אxxxx הצטמצמה, כך גם כל הפרספקטיבה שלו על כל מישורי חייו קיבלה צורת הסתכלות אחרת".

הקורבן בחר להעיד בבית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש. בעדותו שיתף ותיאר את הפגיעה בעין שמאל, את השלכות הפגיעה והכאבים שלא חולפים, וכי הוא ממשיך להיות במעקב וטיפול. תיאר את הפערים המשמעותיים בתחום הלימודים עובר לפגיעה ואחריה. תיאר בפתיחות את השלכות הפגיעה על כל מישורי חייו, המשפחתיים, הלימודיים, הפיזיים והנפשיים, והקשריו החברתיים.

אביו של אxxxx העיד במסגרת הטיעונים לעונש. אף הוא הצטרף לדברי בנו ותיאר את השלכות הפגיעה על מישור החיים של אxxxx ושל כל המשפחה.

תסקירים בעניין הנאשם:

5.

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. לבקשת שירות המבחן נדחו הטיעונים לעונש עד לסיום התוכנית הטיפולית אשר נבנתה עבור הנאשם. מעבר לכך היו אף דחיות של הדיונים בשל מגיפת הקורונה.

מהתסקירים עולה כי הנאשם בן למשפחה מוסלמית המונה זוג הורים ושישה ילדים. המצב הכלכלי הוגדר כטוב. ההורים עובדים. שירות המבחן התרשם ממשפחת הנאשם כתא משפחתי נורמטיבי אשר בנויים על ערכים חברתיים תקינים.

הנאשם כיום נושק לגיל 20, סיים את לימודיו התיכוניים בהצלחה עם הישגים גבוהים. בתקשורת מול שירות המבחן, הצטייר כצעיר נבון ואדיב, בעל יכולת קוגניטיבית תקינה.

מעשה העבירה:

מהתסקיר הנושא תאריך אxxxx עולה כי הנאשם הודה במיוחס לו, תיאר את המניע למעשה העבירה, כאמור שליחת ההודעות לאחותו הכוללת תוכן מיני. הנאשם מתאר כי לאחר שעיימת את הקורבן לגבי ההודעה שנשלחה לאחותו "נפגע העבירה אישר זאת והתגרה בקטין, החלו לריב ולתת מכות אחד לשני".

במסגרת תסקיר זה תיאר הנאשם לקצינת המבחן את האירוע. שירות המבחן ציין כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו.

שירות המבחן ביקש דחיה על מנת להמשיך לעבוד עם הקטין בצורה מעמיקה על מעגל העבירה, ולבנות עבורו תוכנית טיפול הולמת.

בתסקיר הנושא תאריך אxxxx התבקש בית המשפט לדחות את הדיון לצורך שילוב בקבוצה טיפולית ייעודית

לנערים וצעירים שביצעו עבירות אלימות. במסגרת תסקיר זה, ציין שירות המבחן כי הנאשם השלים את מבחני הבגרות עם תעודת זכאות מלאה וכי בכוונתו להמשיך את לימודיו וכי הוא מתכוון למבחני הפסיכומטרי.

מהתסקיר הנושא תאריך XXXX חזר הנאשם מול שירות המבחן על לקיחת האחריות תיאר את האירוע בכך שהוא וחברו הלכו לדבר עם נפגע העבירה. הנאשם שוחח על תוכן ההודעה אשר נשלחה לאחותו. נפגע העבירה לטענתו, דיבר איתו בגסות ללא תחושת אשם והצטערות על שליחת ההודעות, דבר אשר הכעיס אותו עוד יותר.

לדברי הנאשם, כפי שמפורט בתסקיר כאמור: "לדברי הצעיר הן בפגיעה בכבודו ובכבוד אחותו והן הגישה של נפגע העבירה בשיח איתו גרמו לכעס רב...".

התסקיר האחרון מיום XXXX:

במסגרת תסקיר זה ובפרק "מעשה העבירה" שוב מתאר הנאשם את האירוע ולראשונה מתאר את מעשה העבירה באופן תואם יותר לעובדות כתב האישום בהן הודה, אם כי, לעניות דעת בית המשפט, לא במדויק.

זה המקום לציין, כי חרף התהליך הטיפולי והקשר עם שירות המבחן לאורך תקופה משמעותית, הנאשם מציין כי תגובתו המתנשאת של נפגע העבירה התריסה אותו עוד יותר.

הנאשם מציין כי פעל ללא שיקול דעת נכון ומתוך כעס על הקורבן, וייחס את מעשיו של הקורבן כפגיעה בכבוד המשפחה.

הנאשם מסר כי הוא מתחרט על התגובה החמורה בה נקט, ומבין כי הוא נסחף אחרי רגשות הכעס. יחד עם זאת, הוא ציין כי תגובתו של הקורבן המתנשאת הגבירה אצלו את רגשות הפגיעה וההשפלה.

שירות המבחן מסכם את הקשר עם הנאשם אשר נמשך מספר שנים. בתחילת הקשר הודה חלקית בביצוע העבירה, גילה חשדנות מהמערכת והשליך חלק מהאחריות על קורבן העבירה.

עם התקדמות הקשר, נרתם לתהליך טפולי והצליח לקחת אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה, ולהפיק לקח חיוני לעתיד.

שירות המבחן מציין כי הנאשם מגלה אמפתיה לקורבן אך טרם הצליח לנתח ולהתמודד עם רגשות אלו בהליך הטיפולי.

שירות המבחן ציין כי חרף חומרת העבירה ועל מנת לאפשר לנאשם בניית עתיד נורמטיבי המליץ על נקיטת דרכי טיפול ולהטיל עליו: צו מבחן למשך 8 חודשים, 150 שעות של"צ, התחייבות ופיצוי כספי לקורבן.

בשם כבוד המשפחה, בחר הנאשם לפגוע בקורבן. יכול בית המשפט להאמין, כי הנאשם לא צפה את התוצאה הדרמטית והפגיעה בעינו של הקורבן, עדיין אין בכך כדי להכהות את התחושה כי מדובר במעשה מיותר לחלוטין.

במעשיו של הנאשם, הוא זה אשר פגע בכבוד אחותו, בכבודו ובכבוד משפחתו, אשר טלטל אותם ואת כבודם.

ברור כי, מדובר בנאשם קטין שאך מלאו לו 16 שנה, וברור כי פעל ללא שיקול דעת ובכך בית המשפט יתחשב, במכלול השיקולים לגזירת העונש.

7. חרטת הנאשם:

הנאשם מתחרט על מעשיו, אכן. אך מקרא שלל התסקירים מלמד כי הוא פעל כך, כי הקורבן הגיב "בהתנשאות", "התגרה" ולא ביקש סליחה לטענת הנאשם כמובן. אם כי, וזה לא סוד, הקורבן העיד בבית המשפט במסגרת הליך ההוכחות בעניינו של נאשם 1. כך גם אחותו של הנאשם העידה, והיה ברור כי אכן הוא התנצל בפני האחות ואמר זאת לנאשם עמו נפגש באותו יום.

8. דין והכרעה:

מחד, שירות המבחן מתאר נאשם נורמטיבי בעל שאיפות נורמטיביות אשר סיים את חוק לימודיו, כולל בגרויות בהצלחה, מתואר כצעיר אינטליגנט.

מאידך, וחרף הקשר הטיפולי ושילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית ושיחות פרטניות מאז היותו בן 16 ועד היום, עדיין זקוק להמשך הליך טיפולי כי טרם הצליח לנתח ולהתמודד עם רגשות הפחד והאשם. ניתוח הנתונים והעובדות המשתקפות משלל התסקירים שהוגשו, מלמד כי הנאשם מתקשה לסלוח לקורבן, רואה בשליחת ההודעה לאחותו כפגיעה קשה בכבודו וב "כבוד המשפחה", ועדיין בדעה כי לו הקורבן דיבר אליו אחרת, לא היה מגיב בצורה החמורה בה הגיב !!! הנאשם מאשים את הקורבן בתוצאות מעשיו.

האמפתיה לקורבן לא השתקפה מהתסקירים והיא צוינה בתור רובד שעדיין צריך לעבוד בעניינו במסגרת צו המבחן המומלץ.

הנאשם ביצע עבירה חמורה ותוצאותיה עוד יותר חמורות.

הנאשם פגע בערכים רבים ובעיקר בשלמות הגוף של הקורבן אשר נותר עם נכות משמעותית ופגיעה במאור עינו; מעבר לנזקים הרבים כפי שמפורט בתסקיר הקורבן.

9. הרשעת הנאשם ושיקולי ענישה:

שירות המבחן ביקש להימנע מהרשעת הנאשם.

אין ספק כי שירות המבחן עשה עבודה רבה ומבורכת, אך בסופו של יום המלצותיו הן ביחס לפרט, הנאשם, בעוד שעל בית המשפט לבחון את יתר השיקולים ולעשות מלאכת איזון בין האינטרס של הנאשם ובין האינטרס הציבורי.

מחד, לאפשר שיקום הנאשם אך בד בבד לגמול לו על מעשיו, להרתיעו ולהרתיע את הרבים.

זה מקרה המחייב סטייה מהמלצת שירות המבחן. בית המשפט לא רואה הלימה דיה בין מעשה העבירה והפגיעה הקשה בקורבן לבין המלצת שירות המבחן לעניין אי ההרשעה ונקיטה בדרכי טיפול.

בית המשפט מפנה לתסקירים שהוגשו, לקיבעון המחשבות של הנאשם באשר למניע, האמפתיה לקורבן, אינה נקיה מספק והטלת האשמה על הקורבן אשר הגיב, לא בהתאם לצפיית הנאשם.

ועל כן, ובאיזון הנכון בין מכלול השיקולים, יש מקום להרשיע את הנאשם בדין.

בשיקולי ענישה, על בית המשפט לנוער לבחון אפשרויות השיקום המהווה את תחילת הדרך, אך אינו יכול להתעלם משיקולי ענישה אחרים, ובהם הרתעה או הגמול הנלמדים, בין היתר, מחומרת העבירה.

על מנת להבטיח את המשך שיקום הנאשם מחד, והרתעתו מאידך, יש בהחלט מקום, לצד הרשעת הנאשם, לקבל את יתר המלצות שירות המבחן.

שליחת הנאשם מאחורי סורג וברית, ולאור הקשר הטיפולי הארוך עם שירות המבחן יש בה להחטיא את המטרה. הרשעת הנאשם כשלעצמה, בעניינו של מי שמבקש לסלול דרך נורמטיבי, יש בה ענישה משמעותית, כאשר לפי חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), המנעד הנו רב, בין פטור ללא צו ועד הרשעה בדין והשתת מאסר.

ושוב, על בית המשפט לאזן את מכלול השיקולים ועל כן די בהרשעת הנאשם, השתת מאסר צופה פני העתיד וצו מבחן, שיהווה חרב על צווארו, לצד שירות משמעותי למען הזולת - מעבר למוצע על ידי שירות המבחן - ופיצוי הולם במסגרת הליך זה, על מנת לאזן נכונה את העונש הראוי.

10. אשר על כן אני מחליטה להרשיע את הנאשם על פי סעיף 24 (1) לחוק הנוער [שפיטה ענישה ודרכי טיפול] תשל"א - 1971 וגוזרת עליו את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור שוב את העבירה שבביצועה הורשע ויורשע בגינה.

צו מבחן, בהסכמתו, בהתאם לפקודת המבחן וזאת למשך 8 חודשים מהיום.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4,000 ₪ או 10 ימי מאסר, להימנע במשך שנתיים מביצוע כל עבירת אלימות.

הנאשם (בערבית):

אני מתחייב.

הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 25,000 ₪ (המתלונן הנו קטין, יליד אאאא).
הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש ב - 25 תשלומים שווים רצופים וחודשיים החל מיום
אאאאאאילך, ויועבר למתלונן.

אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את היתרה לפירעון מיידי.
במידה והופקדו כספים במסגרת התיק, יש לזקוף לטובת הפיצוי.

הנאשם יבצע שירות למען הזולת במשך 200 שעות, במקום שייקבע על ידי ק. המבחן וימציא אישור לבית המשפט לא יאחר מיום אאאא.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ט' אייר תשפ"א, 21/04/2021 במעמד הנוכחים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ב, 17 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.